

SŁOWO BISKUPA GLIWICKIEGO NA III NIEDZIELĘ ADWENTU

„Trwać w komunii z Bogiem”

Umiłowani Bracia i Siostry w Chrystusie Panu!

Weszliśmy w okres liturgii adwentowej. Advent ludzi religijnych kojarzy się z czymś radosnym, zwłaszcza w perspektywie najradośniejszych świąt w ciągu roku. Advent to czas, w którym uświadamiamy sobie, że Bóg od wieków wychodzi do człowieka i daje mu możliwość wejścia z Sobą we wspólnotę – komunię. Advent to jednocześnie czas, by człowiek odpowiedział na Bożą propozycję trwania we wspólnocie – komunii z Nim samym, jak i z innymi ludźmi.

I. Pouczenie ze Słowa Bożego.

1. Ewangelia Pierwszej Niedzieli Adwentu przypominała nam opisany w Księdze Rodzaju potop (7,6 - 8,19), który z jednej strony kończy czas występku na ziemi, z drugiej zaś strony objawia wolę Boga bycia blisko z człowiekiem na drodze jego życia. Czytamy: Oto Ja zawieram przymierze z wami i z waszym potomstwem, które po was będzie... Łuk mój kładę (tęcza) ... aby był znakiem przymierza między Mną a ziemią (Rdz 9, 8-13). Prorok Izajasz precyzuje w jaki sposób Bóg wypełni przymierze, kiedy zapowiada: „Oto Panna poczne i porodzi Syna i nazwie Go imieniem Emmanuel” tzn. Bóg z nami (7, 14) i jeszcze doda: „Zazdrosna miłość (o człowieka) Pana Zastępów tego dokona” (9, 6) - te słowa usłyszymy w czasie Pasterki.

2. Komunia Boga z człowiekiem ma swoje historyczne urzeczywistnienie w Jezusie Chrystusie, w Jego Narodzeniu wśród ludzi. To tu Bóg w swej miłości zaprasza przez Chrystusa do wspólnoty – komunii z sobą samym. Św. Paweł podkreślając wierność Boga w wypełnieniu zapowiedzianego w Starym Testamencie przymierza, dodaje: „Wierny jest Bóg, który powołał nas do wspólnoty z synem swoim Jezusem Chrystusem” (1 Kor 1, 9). Również św. Jan Ewangelista kieruje do nas wezwanie Jezusa do trwania we wspólnocie z Sobą – z Bogiem: „Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was” (15, 4).

II. Powołani do komunii z Bogiem przez Chrystusa.

1. Hasło rozpoczętego roku duszpasterskiego to kierowana do nas prośba: „Trwajmy w komunii z Bogiem”. Ojciec Święty Benedykt XVI w Adhortacji Apostolskiej – *Verbum Domini* – (o Słowie Bożym), niemal na samym wstępie pisze: „niewidzialny Bóg przemawia do ludzi jak do przyjaciół i przestaje z nimi, aby zaprosić i przyjąć ich do wspólnoty z sobą” (n. 6). Nieco dalej cytuje słowa autora Listu do Hebrajczyków: „Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców [naszych] przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna” (n. 11). Sam Syn Boży jest Słowem... Słowo jest teraz nie tylko słyszalne... Obecnie Słowo ma widzialne oblicze Jezusa z Nazaretu... W tej wielkiej tajemnicy Jezus objawia się jako słowo Nowego i Wiecznego Przymierza..., „Ustanawiając Eucharystię podczas Ostatniej Wieczerzy, Jezus mówił o «nowym i wiecznym Przymierzu» zawartym w Jego przelanej Krwi” (n. 12).

2. Ojcowie Kościoła mówią wprost, że trzeba odkrywać Boga w Jego Słowie i dlatego trzeba się niejako zanurzyć w tym Słowie „aby ono strzegło i karmiło niczym matczyne łono”- (n. 79). To zanurzanie w Słowie Bożym warto rozpocząć od poznania Ewangelii. W niej bowiem doświadczamy Jezusa, który jest kluczem całego Pisma Świętego, a także naszego życia. Czytając Ewangelię musimy być świadomi, że nie tyle ja czytam ile czyta mi Jezus. Przez taką postawę otwarcia się na Jezusa wchodzimy w „zażyłość” z Nim, co z kolei prowadzi do modlitwy, świadectwa naszej wiary oraz do pełnego zaufania Słowu Bożemu. Św. Paweł zapewnia: „Żaden kto wierzy w Niego (Chrystusa) nie będzie zawstydzony” (Rz 10, 11).

III. Komunia z Bogiem na drodze naszego życia.

Bracia i Siostry w Chrystusie Panu.

1. Jak powinna wyglądać komunია – wspólnota ucznia Chrystusa z Bogiem?

Przed chwilą w Ewangelii przemawiał do nas Jezus Chrystus. Wysłuchaliśmy Jego słów pochwały o św. Janie Chrzcicielu. Jan Chrzciciel cieszy się poważaniem podążającego za nim ludu. Jest prostolinijny. Jako prorok, przemawiając w imieniu

Boga, głosząc Boży program prawego i godnego życia człowieka, jest niezwykle konsekwentny. Nie odwołuje Bożego Słowa nawet wtedy, gdy grożą mu więzieniem czy śmiercią. Karci obłudę faryzeuszów w „postępowaniu” zgodnym z Bożym Dekalogiem. Zmienianie poglądów w zależności od koniunktury i dostosowywanie przekonań do sytuacji danej chwili, budzi u św. Jana pogardę.

2. Dzisiejsza Ewangelia uczy nas jeszcze czegoś więcej. Św. Jan jest w więzieniu, którego już nie opuści. Wysła uczniów, by zapytali Jezusa: Kim jesteś? Czy Ty naprawdę jesteś Tym, który miał przyjść. Niepokój, który napęłnia Jana Chrzciciela, czyni nam go jeszcze bliższym, bardziej ludzkim. Niepokój, chwila zwątpienia bywa często i naszym doświadczeniem oraz wyzwaniem, zwłaszcza w tzw. „sytuacjach trudnych, granicznych”, gdy trzeba wyznać swoją wiarę. Chrystus wskazuje i Janowi i nam, jak należy patrzeć na świat, na otoczenie, by dostrzec dobro wypływające z przyjęcia i wypełnienia Słowa Bożego. Jezus wysłuchał pytanie Jana, ale nie wygłosił mowy programowej. Bo wszystko to było zawarte w Jego nauczaniu, w Jego Ewangelii i w Jego czynach. Uczniowie Jana mają mu tylko opowiedzieć, co widzieli: niewidomi wzrok uzyskują, trędowaci doznają oczyszczenia, umarli zmartwychwstają; on zaś sam dokona interpretacji wydarzeń.

Ewangelia była nie tylko Dobrą Nowiną dla Jana Chrzciciela, ale powinna nią być dla każdego z nas; dla wszystkich ludzi, dla pielgrzymów na tej ziemi. Ojciec święty Benedykt XVI we wspomnianej adhortacji o słowie Bożym, zachęca a nawet bardzo prosi, byśmy regularnie czytali i rozważali słowo Boże i w ten sposób wchodzili w jeszcze większą komunię z Bogiem.

Wiara nie zrodzi się sama z siebie. Głęboka i prawdziwa wiara rodzi się i umacnia tylko w pełnym zjednoczeniu – komunii z Bogiem przez Jezusa Chrystusa i w mocy Ducha Świętego. Błogosławiony będzie każdy, kto nie zwątpi we wspólnotę z Bogiem.

Na czas świąt Bożego Narodzenia i na nadchodzący Nowy Rok życzę umocnienia i pogłębienia wspólnoty – komunii z Bogiem.

Na drodze życia niech wam Bóg błogosławi.

+ Jan Wieczorek
biskup gliwicki

Gliwice, 02.12.2010r.

P.S.

Słowo Biskupa Gliwickiego do odczytania w III Niedzielę Adwentu – 12 grudnia 2010 r.